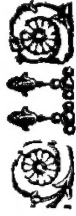

૧૧૫૭૦૮

પોશ્તશાનનું ખોલકું

પોશ્તશાનનું ખોલકું

112

પ્રકાશક,

“નવચેતન” પુસ્તકાલય-તારકથા

ચંદ્રશંકર મગનલાલ બુક્સેલર.

બરોડાની ભાગલ-મુરત

આવૃત્તી પહેલી

૧૯૨૪

પ્રત ૫૦૦૦

તેમને તમારા પૈમાનો મચાવ કરવોછે જો તમેને મોઢીદાર
 રૂપીઆની કીમતની નવલકથા ખરીદ કરતા કટાજો
 આવનો હોય તો જરૂર આ સારરૂપ વાર્તા ખરીદો

વીર દુર્ગાદાસ

ગઠોડ મરદાર દુર્ગાદાસના અદ્ભુત પરાક્રમની મ્થા
 હોય તમારા બાળકોને રસેશ પ્રત્યેની રૂગ્મેનુ જ્ઞાન
 હોય તો આજે ખરીદો

બહારગામવાળાએ છ આનાની ટીકીટ બીડવી
 મુદય માત્ર પાંચ આના.

તૈયાર છે ?

તૈયાર છે ?

ધનવાન થવાનો સહેલો ઉપાય

હુન્નર સાર સમુદાય

(સેકડો હુન્નરોનો સમ્રહ.)

કીમત માત્ર આના આઠ.

લખો,

“ગુજરાતી” સાહિત્ય મંદિર.

સલાબતપુરા-મુરત

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાઈટ ડિભાગ]

અનુક્રમાક ૧૧૫૭૮ ઝગૌક

પુસ્તકનુ નામ પાંચુશનુ પોલુ

વિષય ટ- ૨-૩૨

પોજસનનું પોલકું

મધુ બંસરી

જરા કહોજી સાવરીયા શા જાદુ કર્યા ?
જાદુ કર્યા મન ઘેલા કર્યા,
હતુ મમ દિલ ભોળુ બાળ, ના સમજ્યુ કુવાડ કંઈ,
કાનિલ તમારા કામણે બાલા દિવાની થઈ,
જગર અમ લૂટી લઈને ના દવા પાગલને દેશો કંઈ,
જીવન વિનાની વેલીને પ્રીતીના પાણી પાશે નહિ
હર્યા અમ પ્રાણ નેહ નાથ, કડ વિન તી સતાવો નહિ,
મોહન તમારા હાસ્યથી, નયનો નચાવો નહિ,

શ્રુગી ઋષિ.

હુ તો જોગણ બની છુ, મારા વહાલમની,
વહાલની પ્રેમ આલમની-હુ તો
વન વનના મહેલ પ્રિતમ ? તારા વિણ સુના છે,
તિરથના ઘાટ પ્રિતમ ? જોગીથી જુના છે,
રસિકા એ રસના ઉપાસકની-હુ તો
તડ તડને પાને પ્રિતમ ! નામ જો તાડ છે,
રેખા રેખામા પ્રિતમ ? ભાવ્ય જો માડ છે,
દાસી એ દિલના દિલાવરની-હુ તો

(કાવ ન્હાનાલાલ)

મીનળ-મુળળ.

* દુટેલા તાર વીણાના તે બધાશે ફરી પાછા,
 પુટેલા પ્યારના વાત ન મધાશે કદી પાછા-ટેક૦
 દીવાલોમા પડ્યા ચીરા, તે સધાશે કદી પાછા (૨)
 થયા ચીરા જીગરના તે ન મધાશે કદી પાછા-ટેક૦
 પડ્યા જે મ્હોતના મુખમા ઉભા થાયે ફરી પાછા
 ઘવાયા બેવફાથી જે ન સાબળ થાયે તે પાછા-ટેક૦
 પડેલા ઝખમ બજરના પુરાયે તે ફરી પાછા
 પડેલા જીલમના વા તે ન ફર્યાયે કદી પાછા-ટેક૦

એમાં શુ ?

કોયલીયા કુક સુનાવે, ખીલી બસત બહાર-કોયલીયા૦
 કોન સખી મોહે બસત સુનાવે મય તલસુ બાર બાર,
 પાપી પપૈયા પિયુ પિયુ બોલે, પિયા પગ્દેશી ચાર-કોય૦
 જ્યા પિયા ખીન જલે દીન રચના, જોખનવા દિન ચાર,
 મયે નવજોખના જોગન બનુ ગી, પિયા મીલન દુસ્વાર-કોય૦

સતી દ્રાપદી.

ગોવિંદ ગુણ ગાવોરે હો નરનાર,
 ગોપાળા ગુણ ગાવોરે હો નગનાર
 ગિરિધર બાટધર, શ્રી મુરલીધર,
 નામથી નેહ લગાવોરે હા નામથી નેહ લગાવોરે હો
 અધમ ઉદ્ધારણુ ભવ જળ તારણુ,
 શ્રીકૃષ્ણ કૃષ્ણ કહે જાવોરે, હા શ્રીકૃષ્ણ કહે જાવોરે-હો.

એકજ ભુલ.

મને ભોળીને ભરમાવી રે મા, કેમ કરૂં ?
 અણુમમળુને ફેમલાવી રે મા, કેમ કરૂં ?
 મારી પાને પાને આવે, છાની વાતો સભળાવે
 મારૂં દીલ લલચાવે, પેલો ગરજ
 ગ્યારી કહીને ખોલાવે, એની પાસે કેમ પ્રાવે ?
 એ તો માલળે ન એકે મારી અરજ
 જાતી માતો, અરરર રરરર અરરર રરરર થાયઃ-મા.
 એના મોઢાની મીઠાશ, એ તો જાણે નાગ પાશ,
 પછી હોય કે ન હોય મારી મરજ,
 કરે પરાણે એ પ્રીત, એ તે કયાની હશે રીત ?
 થઈ જોસે જે ધગર મારો વરજ !
 છાતીમા તો થરરર રરરર થરરર થાયરે મા કેમ કરૂં ?

એકજ ભુલ.

આપણે કશું વકીલાત ત્યારે ભરશે કોણ પાણી ? (૨)
 પછી ધણી ધણીવાણી થઈને મહાલશેરે બા-આપણે
 આપણું પહેરું પાટલુન બુટ કોટ નેકઢાઈ, (૨)
 પછી ધણી મેથા ટપકી પાડી નાચશેરે બા-આપણે
 આપણે થઈશું મોલજર કરશું ધુમ ફરર,
 વરજ લે ઘા ચોળી પહેરી સાચવસે ઘર
 ઘાઘરા પલટણ કરશે દેશનો ઉદ્ધાર
 એ માગ હિંદ તારો થઈ ગયો જેઠો પાર !-આપણે

સ સાગ-નૌકા.

શ્યામ ઝુલે હીડોળા, કુજન બનમે,
 કુજન બનમે મધુ બનમે,
 લતાએ પુષ્પોકો ઝુલેમે કયા ઝુલાતી હયે ?
 પવનકે ઝોકેમે કયસી, મુગંધ આતી હયે ?
 ચનનકે ઝુમકે શાળે સમા દીખાતી હયે ?
 મદનકો ગોદમે લેકર એહ સખ રમાતી હયે ?
 બસ ગઈ સાવરી સુરત એહ નયનનમે—શ્યામ.

સરદારબા.

બ સીવાલા આજેરે મારે દેશ,
 તારી શામરી સુરત પ્યારો બેશ-બસીં
 આવન આવન કહે ગયોજી, કર ગયો કોલ અનંક;
 ગિણુતા ગિણુતા ધીસ ગઈ મોરી આગરીયારી રેખ,
 સાવરીયા, રસીલા, સલુણા, પીયારે જીયામે કર નિસાર,
 દેહરો { હુમતો જોગી પ્રેમ કેરે, પ્રેમ હમારો દેશ,
 શુધ નહી પાઈ પીયુકી, તબ લીના આ બેશ-તારી

બુધ્દેવ.

પડતી હવે મુજને ખબર તુમા જણાયે હર્ષ નહિ,
 આ જગતની જાળાની, ચતુરાઈ તે દીઠી નહિ
 જ્યા પ્રેમ મારો ગળ હળે, ત્યા તે દીધો બદલો ખરો,
 જરમર ને છોડયા વિના, ચુકિત કશી મુઝી નહિ.
 હવે તો જોજરા જાગી (૨)

ચોળી વિભૂતિ અગે, બન્યો શુ યોગી (૨)
 સમાધિ જૂઠી દે ત્યાગી, -હવે
 વિલાસી મહેલના વાસી, તને આ શીલગન લાગી ? (૨)
 મધુરા પુષ્પને ત્યાગી, ગ્રહ્યા કાટા શુ હીન ભાગી (૨) હવે
 ઉડી આશ ધારીને મે તરો સગ કીધો તો (૨)
 ભર્યો દર્જ ભુલાવી ઓ ? વિરાગી શુ ગયો ત્યાગી (૨)
 હવે તો જોજરા જાગી

સુરદાસ.

દાસ પરે દયા લાવોરે,
 દયાળુ દેવા દાસ પરે દયા લાવો-ટક૦
 અમારી સબધ તોડી, જીવ આપ ચરણે જોડી
 હુ તો બની જોડો ખાવો ખાવોરે-દયાળુ૦
 આખો વિના સકટ આવુ, ખાડામા ગોથા ખાવુ,
 વારે અવિનાશી આવો આવોરો-દયાળુ૦

અરૂણોદય.

હ, બીને દીલામો દેતો, રકનો બેલી ભલી ભાળ લેતે,
 સૂના આગણા શોભાવે મારો રેટિયો ઝડે,
 દેશ ઉદયના જાણો ઝીણા ઝીણા તાર એના,
 નિર્ધનને ઢાક્યા રાખનારો, મારો વેવ એતો-સૂના
 જીવનના મત્ર જેવા, જણ જણકાર એના,
 ભારતનુ ભાવિ એ ભણાવે, ખરો ધર્મ કહેતો-સૂના
 ચક્ર સુદર્શન જાણો, શ્રી ધનસ્યામનુ એ,
 દેશની લક્ષ્મી રોકનારો, રખેવાળ રહેતો-સૂના.

સારમવળ શુ મુખે કહેવું દયા ધાયલની લાવે કઈ,
સારમ આખોની રહેતી હો, કલેબ કણા કાપો નહિ

ખાતિગબ

મારી મજની, તુ કયા રમીઆવી રજની, સાચુ ખોલ, ખોલ, ખોલ,
રહણી મૈયર, તુ શીદને આળ ચડાવે, કેડો છોડ છોડ, છોડ ?
હમેણા માળા ગુથી હતીને, હમણા કેમ કમ્માણી,
પન્નેવો તને કયા વળ્યો, તારી ભમ્મર કયા ભીંજણી-સાચુ
ગો ભમરો શીરપગ ખેડો, ઉરાડતા ગભરાણી,
લાપોટે લટ છુટી ગઈ—મારી ભમ્મર ત્યા ભીંજણી,—કેડો
અવર ફત ખેડા હીને છે, છાતીએ નખ લાગ્યા,
અવા રમીયો કોણ મળ્યો તને કામખાણ કા વાગ્યા-સાચુ.
રોપટડો પીજરથી કાઢી, ગમાડતી હું રંગે,
ચતુર ચાચ ભરીને નાહો એઢાણી એ અગે-કેડો છોડ ;
જનતરી તારા અગે મહે કે, કુસુમ કળીના હારો,
નન રહ્યા છે નાચી નવેલી મળીયો કોણ ડંગારો-સાચુ.
ચંદ્ર સરોવર નહાવા ગઈતી, વાટે મળ્યો એક માળી,
છાજ ભરીને ગજરા આપ્યા, હું તો તમથી હારી—કેડો
ર. માંડલીક. રાગ ભૈરવી.

ખુને જીગરકે પીતી હું બસ ગમમે તેરે ચાર,
ગહેરે ચમનસે ફીરતી હું બસ ગમમે તેરે ચાર,
નખ ચુપકે ચુપકે રેતી, મુ આસુઓમે ધોતી.
વે કહા ગયો મેરો મોતી, મોતી ખીના નહિ મોતી,
લગ્ન ગમમે તેરે—ખુને

દીલ ઉસીકુ દીજીએ દીલદાર યાર હો,
 કયા હીદુ કયા મુસલમાન કહરદાન યાર હો,
 મેરી નજરજો તુમસે લડગધ, મે પલ ગસે નીચે પડગધ,
 વોહ કહા ગયે મેરે પ્યારે,
 મેય અગિન જેશી જલ ગધ બસ ગમમે તેરે યાર-ખુને.

સૂર્ય કુમારી.

સોહામણી સ્વર્ગની વાટ એકદીન સોલાવજો હો રાજ,
 રમીલા અમરાપુરી ઘાટ એકદીન સોલાવજો હો રાજ
 માખી
 મૃત્યુલોકના મનુષ્ય કયા, કયા અમરાપુરી ઘાટ,
 અવટિત-કહો એ કેમ બને, વસમીવીકટ એ વાટ,
 મુગટમણી તમે રાજસદનના, પારિજાત તમે નદન વનના,
 રાજવશી દેવાશી રમીકવર, પ્રિત જ્યોત પ્રકટાવી પરસ્પર,
 મેળવવા અતરમા, અતર સ્વર્ગ અમારૂં સોહાવ હોરાજ.

વીર કુણાલ.

અમારા દેશને છોડી, અમે થાનાર પરદેશી,
 હૃદયને મેળવી લેશે, અમારો પ્યાર પરદેશી-અમારા.
 થયા દુર્ભાગીયા એવા, તમની દેશની સેવા,
 ભટકશુ પારકા ઘરમા, બની લાચાર પરદેશી-અમારા.
 અમારી ધર્મ નીતિથી, અમારી સત્ય પ્રીતિથી,
 અમે સત્ક્રમથી થઇશુ, હૃદયના હાર પરદેશી-અમારા
 અમારા દેશ બધુઓ, અમારી જન્મ ભૂમિમા,
 હવે છેલ્લા પ્રણામો છે, અમે હૃદય પરદેશી-અમારા.

ઓલતો કાગળ

રાગ ડોરસ.

આશક ખરખુચા જેવા માશુકનો પુરહમામ,
 ચાહે રાઠે કે માઠે શુ અમને 'તેથી કામ
 જાણે ઘરડીઘોડીને પહેરાવી લાલલગામ,
 જોડી જુગતી છે એવી, જેવા મળશે ગામ
 હા,હાહાહાહાહા-હાહાહાહાહા
 વરલોલધરે કન્થાનો, જમવાને માગે જાન
 ઘોડાને બદલે ખાધો, ગીતડાને બદલે કાણુ,
 અહીં માડવડે મડાયો, ત્યા કાઠ ગયા સમશાન,
 ચોરી નેબદલે ચોકો, ને રામખોલો ભાઈરામ
 હા,હાહાહાહાહા-હાહાહાહાહા

ચલતા પુર્ન.

આખે કહેકે દિલહીને હમકો કીયા ખરાખ,
 ઓદિલ કહેકે આખોને હમકો ડુખાદીયા,
 બિગાડાના કીશીડા કુચ્છન મગર હાથે મુકતમે,
 દોનોકી જીદને ખાકમે મુજકો મિલાદીયા,
 ડાલ ગલે બયા મેય રોએરોએ જાનીયા
 ઉચી અટારીયા પીયા ખોલાવે પતલી કમરિયાસો બલખાવે.
 થકથક ગઇયા મેય રોએરોએ જાનીયા
 જોરા જોરી ઘુઘટ લાકે, જોખન રસલુટે,
 ગલલાકે લખલખ કર્યા-મેય રોએરોમેજાનીયા
 ડાલ ગલે ખૈય મેય રોએ રોએ જાનીયા

વીર-દુર્ગાદાસ.

સોગન લઉં (૨) નદા ચદાના,
 સોગન હમારા કેવ ગણીને,
 નમને વહુ દીકરી માનીને,
 સોગન લઉં ખોટા જાણીને-મોગન લઉં
 મતી પીતાની હવે સુધરશે, વદન નદાને મળી જશે
 સોગન લીધેલા ટૂળી જશે-મોગન

કેસ-વધ.

કાનુડા તહારી કામણ કરનારી, વ્રજમા વાનલડી વાગી
 મીઠી વળી મોહક, મન વશ કરનારી, વ્રજ
 મન વશ કરનારી, સ્વર સુણતા લાગે મુખકારી
 હુ ઘેલી (૨) નમ વિણ થઇ છુ ગિરધારી-વ્રજ

શકરાચાર્ય

કહેજો કે ગડર તો મન્યાસી થયો,
 ન્યામી વયે અવિનાશી થયો-કહેજો
 કહેજો જગ ઉષ્મારણ, કારણ બાળ થયો છે યોગી,
 માફ તાર ત્યાગી માતા, થયો પ્રહ્મ અનુ રાગી-
 તો પણ મુજને નહિ નિરખતા જનની જીવજ ખોશો,
 શાન્તિ દઇ સહુ કહેજો માતા, રહેજો પ્રભુ ભરોમે-કહેજો

પુદ્ગલેવ.

પિયુ પિયુ પોકારતીરે, પપૈયા વધુ કુરે વનમા,
 વિરહ અગાર ઉઠે તનમા, અનિશય બળી રહી મનમા

ખીલતી આ કળી કુમુમની, લોગી વિના કરમાય,
 ઝુલતી આ લલિત પાખડી, લોગી મધુકર રહાય-પિયુ
 બાળા ગ્લાળી અતરે, આકુળ વ્યાકુળ થાય,
 નમ્ર નવોદા નોતમ રમણી, રસિક નરવર રહાય,
 હસણી હુ ખી થતીરે, કોમળ માનસ ઉપવનમા-પિયુ

માલતી-માધવ.

નાનકડી નાનૂક નાર, હુ બહુ નાનકડી-બહુ નાનકડી.
 મારા લાલાની 'તુ લાડકડી (૨) છુ લાડકડી (૩)
 આખ તણે મટકે પટકુ છુ લાલને,
 નાની ગુ મમજે વહાલાના વહાલને,
 (હુ તો બધુએ સમજુ છુ)

જાણી લોજો ભરથાર તુ બહુ માથે ચડી (૩) નાનકડી

સૂર્ય કુમારી.

ગિાચો છુ પ્રસાચો છુ, કુટાચો છુ લુટાચો છુ,
 દુભાચો છુ મુઝાચો છુ, અમારી આમ બાબત છે
 (પણ થયુ કેમ)

પકડતા જાળમા ઉદર ભરાયો સર્પ તે અદર,
 હયુ ઘોડા બદલ ખચ્ચર અમારી આમ બાબત છે
 બીજાણા નાં નખરાળા મુઝાણા જોઈ જોતાળા,
 પછીથી પુઝડા વાળો, મળ્યો તો આમ બાબત છે
 તમારા કપટ સઉ ટળશે, અવશ્યે ન્યાય પણ મળશે,
 તમારા શત્રુ સપડાશે, અમારી એ કબુલ છે,
 તમારી એ ઝબુલત છે, અમારી આમ બાબત છે.

વીર કેશરી.

થવાનુ ના થવાનુ કે' નભુમી કોણ એવો છે,
 ન જાણ્યુ જાનકી નાથે, સવારે શુ થવાનુ છે
 હતી શય્યા રૂપે અહલ્યા, જગતમા વાન જાહેર છે,
 ન જાણ્યુ જ્ઞાની જ્ઞાતમે, સવારે શુ થવાનુ છે;
 હતા કોશવ અને પાડવ, જગતમા મહા બળી યોદ્ધા,
 ન જાણ્યુ લિમ જેવાએ, સવારે શુ થવાનુ છે
 ગમ્યા જુગટુ મહુ માથે, વિભુનિ મો ગયા હારી,
 ન જાણ્યુ ધમ જેવા એ, સવારે શુ થવાનુ છે

કાદમ્બરી.

શુ કહુ કથના મારી રાજ, શુ કહુ કથની મારી,
 હુ તો દૈવના ત્રાને હારી રાજ, શુ કહુ કથની મારી
 પગખી પારિજાતિક મે, અરપણ કીધુ મન મહારૂ,
 પતિ તણ પરલોક મિધાવ્યા, કરી જીવતર મમ ખાડુ-રાજ.
 ચદન કાપટની ચિતા રચાવી, પતિ સહગમન આશે,
 શુન્ય દેહ મમ ન્વામી તણો, પણ ઉડી ગયો આકાશે-રાજ
 અગ્નિ મે અર્વસ્વ સ્વામીને, પ્રેમની કંઈની ધારી,
 તણ જગત જનજ સવ હુ, પ્રીતે ભજુ ત્રિપુરાસી-રાજ.

મુરદાસ.

હુ ભજન કરીશ હરિનુ સદા સુખે,
 આ સસાર આગ સમ લાગે,
 મિથ્યા પ્રાપ્ત મારી હારી-ભજન

નહિ કોઇને કેહેવા તમારી વાત આ બધાઉ છુ,
 રાખો ભરુસો હૃદયમા, હુ દેવના સમ ખાઉ છુ
 છોટો ક્ષમા લાવી મને, ઝટ આહિથી બવા દીઓ,
 સતો તણા સહેવાસમા, ગુણ કૃષ્ણના ગાવા દિયો—હુ
સુકન્યા—સાવિત્રી.

લાગી લગન મને ત્હારી, ઓ લલના—લાગી
 સુરપતિ ? મતિ શુ વિમારી ઓ લલના—લાગી
 શયિથી અધિક મુખ આપુ, પટરાણી કરી સ્થાપુ,
 ઉથાપુ ન વચન મનોહારી—લાગી

સતી અનસૂયા.

મારે માઢે મનવી રાજી કહેવરાવી, કલાવી પઢાવી પ્રજો શુ નમે,
 પુલ સુગંધી વાળા રુડાર ગરૂપાળા, તેની મીઠી સુગંધી તને
 ના ગમે—મારે

લીલા પીળા ઝાડ પાન, ઉપર પળી કરે ગાન
 રોજ કાને સાભળવા, કોને ના ગમે (૨)
 નર્મદા—વાહુ કેવી શાણી બોલે મધુર વાણી

ઠાઠી ડમરીના બોલ મારા મનમા રમે,—મારે

મરાશ્વિતા કાદમ્બરી.

યઈ પ્રેમવશ પાતળીયા, મારા મનના માલેક મળીયારે યઈ
 પ્રીતે કરેા મુખવાસ, સજનવ રાજ હૃદયના વાસી,
 પ્રેમદા પ્રીત જ્યોત પ્રકાશી, મારા મનના મનોરથ ફળીયારે યઈ
 ભાગ્યવત કર્યો ભગવતી મુજને, જીવન ચક્રણ થયુ માફ,
 કરેા શ્રીહરિ શુભત્વમાફ મારા મનના માલિક મળીયારે યઈ.

માલતી માધવ.

દ્યે સુદરી સુમનની માળા,
 બર્ધ કહેજો પ્રણામ હમારા
 માળા નહિ પણ વરમાળા,
 સુદર વર એ શરમાળા
 સુખદર્શનથી મન ચોરી (૨) ચિત હરી ગદ્ય બાળ ચકોરી,
 તમે કિશોર એ નવલ કિશોરી, મટકે મોહ્યા મટકાળા-દ્યે.

સરસ્વતી ચંદ્ર.

મને પ્યારી લાગે હા, છળી સુદર મોહન વરની,
 મોર મુકુટ પીતામ્બર મોહે ગદ્યે વીજ્યાતિ માલા
 વદ્રાવનમા રાસ રમે, હરિ રાધારમણ રૂપાળા મને
 રસીયા રસ તરસ્યા રસીલીના રસિક અધર ચુમતા,
 પીન પયોધર મરદન કરી, હરિ ભાવથી ભુજ ભરતા મને

સસાર લીલા

આવી આણુધારી આ ધાડ
 બાપા જેળી ગોળા માર
 રાડને આબ્યો ના વિચાર
 મરકે ભૂત બની નીરધાર
 ભાઈ ભાળો ભાઈ ભાળો
 એક આ ફેશનનો ગોટાળો.
 શામળી યાજી કરજો મારી સહાયરે
 તમે મોટરમા બેસી વહેલા આવજો

શુ શામળીયોજી મહાય કરે આ બાળકને સલાજો
 તમે શીદ મને સહુ બાળો
 નખર વનનો આ ગોટાળો હાયહાયહાય
 મારા દીલમા આ વાગી ખીલી મારા
 પગની નળીઓ થઈ દીલી
 દીકરી આનો શું ઉપાય
 ઈન્જત ટકે શેર વેચાય અરેરે મગી જઈ નારી માય
 બાપા હાયહાયહાય બાપા હાય

પુલ્લદેવ.

પુલની પાખરી લ્યો પ્રાણુ-પુલની
 ગણી અતરની ઓળખાણુ-પુલની
 શ્યામ મહુણા અમ ઘેર આવ્યા, શા કરીએ સન્માન,
 નાથ નગિના પરિમલ લીના, મન માન્યા મહેમાન-પુલની
 ઝાઝુ શુ કહીએ સમજીને, સખી નયનનાં સાણુ,
 વિમળ કમળ આ સરવર જળનું ભોગી અમર સુન્દણુ-પુલની

મહાદેવશિંદે.

ચાદનીના ચોકે ચતુરા ચીતહર ચીત હરવા જાતા,
 ચદા આ જોતા નલની ચદ શરમાતી,
 લગ્નની પગલા ભરતા
 સત્રી ખીલી મધુ માસની મધુ શબ્દ કોડીલ ગાય છે
 મધુરામૃદુલ મલયા નીલે મધુ મજરી લચકાય છે
 મધુ કુજમા મધુ સુદરી માધવ મીલન આ વ્હાય છે
 આ ચાદનીને નીરખતા શી ચાદની શરમાય છે

સ સાર-લીલા.

ઓ પાણી (૨) આજે આવ્યો હાથ બચ્ચાણ
 બે દિલસણ તો કાણની કયા દરકાર છે
 હું લાણ (૨) ઝાઝી કન્વી ના પતરાણ
 ઓ દાદાણ (૨) ચુપ આ તારો તો મરદાન છે
 કરતાતા નાટક બાણ પોરી છોડી દે પતરાણ
 વાહુ મારા પ્રાઇવેટ માણ

દોલતરામની દોલતપગ બદા રહ્યા છે ગાણ
 દિકરા મારા ઢોર હુગ્યાની કડું હુગ્યાણ
 ના ના ણ (૨) હા હા ણ (૨)

શુ મમજ્યા શુ લાલાણ, હવે માફ કરો પિતાણ
 આ તો પહેલી છે બાણ ખીણ નેયા છે

વસત-પ્રભા.

શ્રી રામચદ્ર ગુવીર

શ્રી મીતાપતિ લણ લેને મન અવસર આવો એજે જશેણ
 ખીલી વસત છેલા, ખીજી જીવાની બહાલા, રમીયા મન
 પી લેને મુખધામ,

ખીલી વસત તેવી ખીલી પુલવાડી બાળા, પ્રભુને શણગારી
 મન બહાવ શ્રી.

શમણી રૂપાળી હૈયે હેતે ધરી લે બહાલા, કરીલે અધરામૃત
 રસનુ પાન

નાથના નાથ એને અતર પર પ્રીત બાળા કરી લેને કાયાનું
 કલ્યાણ.. શ્રી.

મધુ-બ સરી.

મોરી બૈયા ન પકર ગિરધારી શ્યામ
ચલી ભરન નીર જમુના કે ધામ-મોરી
તુમ તો જાતે સોતન સગ રહેતે,
અખ તો સદન પ્યારી, શ્યામ-મોરી

પૃથ્વી પુત્ર.

નવીન પ્રેમરસભીની મૃગનયની ભાન તુ કયા બૂલી આવી
શાણી સલુણી મદન મદમીણી કેણે તણે
ભરમાવી જહેન—ભાન

સરવર તટપર જલકોડાએ સહજ સખી એતો આવી
અપક છાયે ઉભી રહી એને લોગીએ ભરમાવી
અગસપરમ અમ આખ મળી મને લોચનીયે લલચાવી—હેન
માગે જતા મધુકર નિકટ ગર્ધ અણુબાણી
મદભર રસીકા રસ લટતા રસ ઘેન મહી ઘેરાણી
મન ગમતાની મોજ મજામા પુલ વેણી વીખરાણી
જહેન ભાન તુ ત્યા બૂલી આવી

સુગત લીમડાચોકમા આવેલા બાહુ ધનકોરના દેશી મિત્ર પ્રેસમા
નાથુભાઈ દેવચંદે છાપ્યું

ધર ધરનો શણગાર.

ચતુર સુંદર સ્ત્રી વિલાસ

અથવા

મનહર સૂરણ ગરબાવળી

મૂલ્ય માત્ર દશ આના

આ ગરબાવળી આધુનિક સમયનું અનમરી પ્રગટ કરામ ।
આરી છે જેની અદર ગુરુથી સ્ત્રીઓ અને બાળાઓને આપ-
વામાં આવતું મંગીતનું જ્ઞાન જેને માટે જોઈતા સ્ત્રીપયોગી
ગાયનો, મંજયો, ગરબાઓ વિગેરેનો મોટો મત્રદ કરનામાં આવ્યો
છે જેના સીતાજી પી કાયળી વેદમ્મી નવવાસ સત્યમામાનું
રૂપણ, ગદ્યાજ્ઞના વિવાદ લક્ષના ગીત, અધરણીના મોહાળા,
જનોમ્મ પીગેરે ખતને અનમરી એટલી તો પયોગી બનારી છે
તેના પ્રમાણમાં કોમત કાળજી નથી ગ્યેઝક કાગળ કિતમ આ
પેપરના દાનદન સાથે

આજેજ લખો,

“શુજરાતી” સાહિત્ય મહિર.

સલાખતપુરા-સુરત.

અતિ લોકપ્રિય

“ગુજરાતી” ગાયનમાળા

ભાગ ૧ થી ૫ દરેકના છ આના

પાચે ભાગ સાથે રૂપીઓ સવા પોસ્ટેજ જુદું.

તમે જે-પાચ નાટકોના મારા ગાયનો જોઈ દરેક વખતે ગાયનની ચોપડીઓ ખરીદી તમારા પસંદ નાટકના બગાડતા હશે. પણ આ ગાયનમાળાની દરેક ભાગની એક પ્રત ખરીદી હોય તો તમારે તેવી લેખાણ ચોપડીઓમાં અગાધ થતા તમારા પૈસા બચી જાય છે કાગળ કે “ગુજરાતી ગાયનમાળા” ની કોઈ ભાગની કોઈપણ આવૃત્તીમાં ખીલકુલ મુધારો નધારો કરવામાં આવતોજ નથી એક વખત ખરીદી મગ્ન કરવાથી દરેક ભાગમાં જુદા જુદા ગાયનોજ તમને મળશે અને તમારો ખોટો વ્યય થતો બચી જશે માટે ખરીદી કરા તો “ગુજરાતી ગાયનમાળા” જ ખરીદો.

સખો —

“ગુજરાતી” સાહિત્ય મંદિર.

સલાબતપુરા-સુરત

દરેક જાતના પુસ્તકો મળે છે સુચીપત્ર માટે
અડધા આનાની ટીકીટ ખીડો.

